

NABARD - E - KHALGH

No : 225 20. March . 2004 / Price: \$ 1 - 1 euros

Organ of the Organization of Iranian People's Fedayee Guerrillas

Executive Editor: Zinat Mirhashemi

Fax: Italia / 39 - 085 802 53 56

NABARD / B.P. 20 / 91350 Grigny / Cedex / FRANCE
NABARD / Postbus 9458 / 1006 AL Amsterdam / HOLLAND
NABARD / Post fach 102001 / 50460 Koln / GERMANY
NABARD / P.O Box , 1361 / Paramus.NJ / 07653 U.S.A
NABARD / Casella Postale 307 / 65100 Pescara / ITALIA

www.iran-nabard.com

E.Mail: nabard@iran-nabard.com

Published by : NABARD CULTURAL ASSOCIATION

۸ مارس و خشونت علیه زنان در ایران

زینت میرهاشمی
در سالی که گذشت، از حمله حرکت‌های برجسته زنان، شرکت و همبستگی زنان در تحصن ۸ روزه ی کارگران ذوب مس خاتون آباد بود. در این حرکت زنان شجاعانه در مقابل یورش نیروهای انتظامی سینه سپر کرده و از حقوق کارگران متحصن دفاع کردند. در تحصن اعتراضی معلمان و فرهنگیان که از روز شنبه ۱۶ اسفند آغاز شده است، زنان نقش برجسته ای دارند.

مجوز گردهمایی زنان در اعتراض به «خشونت علیه زنان» که قرار بود دیروز دوشنبه ۸ مارس، در آمفی تاتر پارک لاله تهران برگزار شود از طرف فرمانداری تهران لغو شد. برگزار کنندگان گردهمایی فوق قبلا اجازه تجمع را کسب کرده بودند.

عیرغم لغو گردهمایی از طرف فرمانداری، بیش از ۲۰۰۰ نفر از زنان و مردان در محل فوق جمع شدند. تجمع کنندگان اعلام کردند که اعتراض حق است و مجوز نمی خواهد و به سر دادن شعارهایی در رابطه با حقوق زنان پرداختند. از جمله شعارهای تظاهرکنندگان عبارت بود از: «قانون تبعیض آمیز ملغی باید گردد، حقوق زنان در ایران تصویب باید گردد، مرگ بر خشونت و فراندوم، فراندوم، این است شعار مردم» بود. تجمع فوق با دخالت نیروهای انتظامی تبدیل به تظاهرات شد. در درگیری نیروهای انتظامی با تظاهرکنندگان اطراف پارک لاله، تعدادی دستگیر شدند. خبرگزاری ایسنا از حضور لباس عادیها و درگیریهای آنها با تجمع کنندگان خبر داد. لباس

عادیها همان لباس شخصیها، باندهای لمپن و مزدور وابسته به رژیم هستند. روز ۸ مارس روز اعتراض زنان به نابرابریها و بیان خواسته هایشان در سراسر جهان است. رژیم حاکم بر ایران این روز را به عنوان روز زن به رسمیت نشناخته و سعی کرده است که تولد فاطمه زهرا را به عنوان روز زن به زنان تحمیل کند. زنان هر ساله در اشکال مختلف ۸ مارس روز زن را گرامی می دارند و نظام مردسالارانه حاکم را به چالش می گیرند.

زنان در ایران علاوه بر نابرابری در حقوق اجتماعی، در صف مقدم آسیبها و ناهنجاریهای ناشی از مناسبات اقتصادی هستند. زنان کارگر در برابر سیاستهای خصوصی سازی در صنعت و تولید که پیامدهای آن بیکار کردن کارگران، لغو قراردادهای طولانی و دائم کار، بستن قراردادهای موقت، پایین آوردن بهای کار، جایجایی کارگران با سابقه با کارگران جدید و ارزاتراست، بیش از همه آسیب دیده اند. فقر و بیکاری هر چه بیشتر چهره زنانه پیدا کرده است. ورود فعال زنان به مراکز تحصیلی و سیر رشد صعودی شرکت آنها در مدارج عالی تحصیلی، نه تنها منجر به مشارکت بیشتر آنها در تولید و کار نشده است بلکه منجر به رشد صعودی بیکاری در بین آنها شده است.

بر اساس داده های آماری رژیم، «شاخص بیکاری زنان در سال ۸۲، ۲۱٫۲ در صد اعلام شده که این میزان برای مردان ۱۱٫۸ در صد بوده است.» صادق بختیاری معاون برنامه ریزی و سیاست گذاری اشتغال وزارت کار و امور اجتماعی، در کنفرانس «توانمندی و برابری زنان» با ارائه آمار فوق می گوید «این در حالی است که حضور زنان در بقیه در صفحه ۱۹

بی نیازی جنبش زنان از گزلیه های اصلاحی

لیلا جدیدی
۸ مارس، روز جهانی زن، روزیست که زنان سراسر جهان در اعتراض به نابرابری، خشونت، تحقیر و تبعیضی که بر آنان روا می گردد، با یکدیگر اعلام همبستگی کرده و دستاوردهای جنبش زنان را جشن می گیرند. آنچه که سه نسل از زن ایرانی طی ۲۵ سال حکومت زن ستیز جمهوری اسلامی باید جشن بگیرد و نشان افتخار خود به حساب بیاورد، تسلیم نگشتن و تن ندادن به تحمیلات ملامهای تن پرورده و عقب مانده مرداست. با این وجود تعدادی از زنان نیز هستند که از دریافت این نشان استقامت و هوشیاری محروم هستند که البته و خوشبختانه به یمن ژرفای پوسیدگی دستگاه فکری ولایت فقیه، تعدادشان انگشت شماراست.

یکی از این زنان، نماینده سابق مجلس ششم ارتجاع حاکم، خانم فاطمه حقیقت جو می باشد. ایشان در یک مراسم بزرگداشت روز زن، در تلاش برای فمینیست جلوه دادن خود، " آموزش زنان" و استفاده از ابزارهایی نظیر NGO های زنان و جنبش زنان را تجویز می کند. سوال اینجاست که این ابزار را ایشان می خواهد برای تحقق چه هدفی بدست زنان ایرانی که بیشتر از او به وضع اسف بار خود واقف هستند بدهد. پاسخ این سوال در گفتار او نهفته است: "اصلاح قانون" یا به بیان روشن تر قوانین حکومت استبدادی و مذهبی ولایت فقیه! جالب توجه این است که ایشان در همانجا گزلیه می کند که نه تنها قوانین اصلاحی مجلس ششم، مطلوب و مورد نظر فراکسیون زنان

شهدای فدایی فروردین ماه

رفقا: جواد سلاخی - حبیب مؤمنی - خشایار سنجرى - منصور فرشیدی - محمد معصوم خانى - بیژن جزنى - حسن ضياء ظریفی - عباس سورکی - مشعوف (سعید) کلاترئى - محمد چوپانزاده - عزیز سمرمدى - احمد جلیل افشار - حمید اکرامى - محمدرضا کامیابی - غزال (پریذخت) آیتی - سیمین پنجه شاهی - عباس هوشمند - علی میرابیون - یدالله سلسبیلی - ناصر توفیقیان - جلیل اراضی - بهرام آق اتابای - عطا خانجانی - محمدآراز (بهرروز) - آراز محمد وردی پور - غفور عمادی - عبدالله صوفی زاده - بردی محمدکوسه غراوی - قربانعلی پورنوروز - سعید جوان مولایی - علی محمد خوجه - فیروز شکری - آنه بردی سرافراز - قربان (آرقا) شفیعى - فیروز صدیقی - نور محمد شفیعى - محمد رسول عزیزبان - پروین افروزه - محمد حرمتی پور - منوچهر کلاترئى - صدیق دیده ور و ... در پیکار علیه امپریالیسم و ارتجاع توسط مزدوران رژیمهای شاه و خمینی به شهادت رسیدند.

نبود بلکه آقای خاتمی هم خواستار استفاده از زنان در پست وزارت نبود و از او می خواهد که پاسخکوی این گله بزرگ باشد.

خانم حقیقت جو و دیگر زنانی که به حمایت از خاتمی برخاستند، اگرچه حرفهای ظاهرا جانبدارانه ای به سود جنبش زنان می زنند، اما در نهایت همان اقدامی را توصیه می کنند که روزگار زنان جهان از آن سیاه است. سرسپردگی با چاشنی گزلیه.

افشاگری و مبارزه تا سرنگونی همه رژیمهای زن ستیز، استعمارگرایانه و برقراری سیستمی سکولار که بر پایه برابری انسانها و عدالت بنا گشته، تنها راه نجات زنان از ستم روا شده بر آنان است. آنهایی که ستم و تبعیض را تبلیغ و در حکومت بنا شده بر آن شریک می شوند، مدافع حقوق زنان نیستند